

Forhandling

Lone Møller (S):

Efter de gældende regler i lov om forsikring mod følger af arbejdsskade og lov om erstatningsansvar er der hidtil foretaget regulering af beløb ud fra en ugeløn beregnet af Danmarks Statistik.

Danmarks Statistik har oplyst, at man ikke længere beregner den pågældende ugeløn. Det er derfor nødvendigt at finde alternative reguleringer, og i lovforslaget foreslås det, at den fremtidige regulering tager udgangspunkt i lov om satsregulering.

Det foreslås at benytte tilpasningsprocenten med et tillæg på 2 pct. Det indebærer, at reguleringerne som hidtil følger lønningerne på arbejdsmarkedet og i princippet svarer til anden lovgivning.

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Det ene element i det foreliggende lovforslag vedrører reguleringsformen for de erstatninger, der udbetales.

Vi har forståelse for, at der er sket en ændring i Danmarks Statistik, som gør det nødvendigt at foretage en ændring i den regulering, der finder sted. Man har så valgt at gøre det sådan, at reguleringen svarer til den, som finder sted i henhold til retsplejeloven, og som i øvrigt også anvendes i anden lovgivning.

Vi synes, at der er tale om en prisværdig forenkling.

For det andet indeholder lovforslaget en tydeliggørelse af, at det er staten og ikke den enkelte statslige institution, der skal betale de såkaldte fordelingsudgifter, altså disse § 6, stk. 3-udgifter.

Vi vil gerne under udvalgsbehandlingen nærmere have uddybet de regler, hvorefter staten betaler for arbejdsskadeforsikring. Vi har i Venstre det synspunkt, at vi helst ser, at statslige institutioner betaler arbejdsskadeforsikring individuelt på samme måde, som private virksomheder gør det. Det gælder specielt på de områder, hvor statslige virksomheder udøver virksomhed i konkurrence med private virksomheder. Der er vi meget interesseret i at man har helt de samme vilkår, som gælder for den private sektor.

Men i sin helhed kan vi godt støtte det lovforslag, der ligger.

Stefan G. Rasmussen (KF):

Selv om lovforslaget er af rent teknisk karakter, synes jeg alligevel, nu da vi har arbejdsskade oppe, at jeg gerne vil komme med lidt generelle betragtninger om det at være offer for en arbejdsskade.

Menneskers tryghed i tilværelsen styrkes, når de ved, at der er hjælp at få, hvis de uforskyldt kommer i en situation, hvor de har brug for støtte. Når mennesker har det godt med sig selv, tror på sig selv og føler selv at have været med til at skabe en del af deres liv, tror jeg ikke, de opsøger ulykkerne, men derimod findes der situationer, hvor ulykkerne opsøger den enkelte.

Derfor skal den sociale sikkerhed være et sikkerhedsnet og ikke en etageadskillelse eller et bærende fundament. Det sociale sikkerhedssystem er en forsikring og ikke – som alt for mange opfatter det – et fordelingsystem. Vi må forstå, at bidrag til et fælles socialt sikkerhedsnet er en investering, hvor alle bidrager, men hvor forhåbentlig kun få nyder. Jeg tror, at et velfærds-samfund er et samfund, hvor så få som muligt er afhængige af det sociale sikkerhedsnet.

Derfor skal der heller ikke herske tvivl om, at en sikring mod arbejdsskader er en langt bedre investering end en forsikring mod følgerne af en arbejdsskade.

Men desværre opstår arbejdsskader, og når de opstår, forandrer det ofte den involveredes tilværelse totalt. Sidder man i situationen – og jeg kan fortælle, at jeg jo selv har været offer for en arbejdsskade – kender man ikke de langsigtede konsekvenser. Man er utryg, og den psykiske side af én befinder sig pludselig på et meget glat skråplan, og det er absolut ikke sikkert, at det menneskelige fodtøj, man har på, kan modstå en nedtur med deraf følgende konsekvenser. Liden tue kan vælte stort læs.

Jeg mener, at alle sociale problemer har en årsag, men hvor det ofte er set, at et problem primært løses, når det er opstået, og ikke ved at man fjerner årsagen, så vejrer jeg her nye og bedre tider.

Derfor kan der ikke arbejdes nok for at få gældende love og bestemmelser til at være så entydige, let håndterlige og folkeligt forståelige som overhovedet muligt, og det gælder altså også håndteringen af vores arbejdsskadelov.

Vi hilser socialministerens forslag velkommen som et meget spædt tiltag i den rigtige retning og kan derfor meddele, at vi ud over at deltage aktivt i udvalgsarbejdet også støtter lovforslaget.